

Bilag II.

Det staaende Udvalg

for

de københavnske Handelsforeninger.

Til det høje Landstings Udvalg angaaende Forslag til „Lov om Straf for Brugen af urigtige Varebetegnelser.“

Det af den høje Regering i Landstinget forelagte Forslag til „Lov om Straf for Brugen af urigtige Varebetegnelser“ er af saa indgribende Betydning for den danske Handel, at de samvirkende københavnske Handelsforeninger have forment at burde undertaaste Lovforslaget en Prøvelse, for saa vidt muligt at komme til Klarhed om, hvilke Følger Lovforslagets Anvendelse i det praktiske Liv vilde kunne medføre. Efter at de forskellige Foreninger hver i sit Fag have haft Lejlighed til at gøre sig bekendte med og prøve dets Anvendelse paa de respektive Omraader, har Handelsforeningernes staaende Udvalg sammenstillet de fremkomne Bemærkninger, og som Resultat heraf fremkommer nærværende ærbødige Henvendelse til det højtærede Udvalg.

Vi tillade os da at udtale, at vi fuldtud kunne slutte os til Lovforslagets Formaal, saaledes som dette fremgaar af de Forslaget ledsagende Bemærkninger. At beskytte det løbende Publikum mod urigtige Varebetegnelser og samtidig at varetage de Interesser, som saa vel den indenlandske som den udenlandske Produktion maa kunne gøre Krav paa i saa Henseende, i Sighed med hvad der i England finder Sted gennem den ogsaa i Lovforslagets Bemærkninger nævnte engelske Merchandise Marks Act af 23de August 1888 — dette Formaal har vor udelte Sympati. Medens vi saaledes i det hele og store kun kunne anerkende Lovforslagets gode Hensigt, finde vi dog ved nærmere Undersøgelse den Maade, hvorpaa Forslaget vil gennemføre sit Formaal, ikke altid at være lige heldig, og skal Hensigten naas, uden at den reelle danske Handel derved stades alt for meget, da maa Forslaget undergaa adskillige Forandringer, som saa vel praktiske Hensyn med Hensynet til saa vidt muligt at bevare den danske Handel i de danske Købmænds Hænder gøre nødvendig.

Vi skulle i Anledning af Lovforslagets § 1, særligt dog Paragraffens sidste Stykke, tillade os at erindre om, at det lige over for Handelsforhold ikke gaar an uden videre at overføre Bestemmelser, der passe fortrinligt til Forholdene i et stort og rigt Land, paa et lille og ringere bemidlet Land. Det store Land kan med sin betydelige Produktion og gennem sit mægtige Forbrug diktere Verdensmarkedet sine Betingelser, som dette maa tage Hensyn til, medens det lille Land med lille Produktion og ringe Forbrug maa rette sig efter Forholdene, saaledes som disse fremtræde paa Verdensmarkedet. Vi ere saaledes ikke i Stand til at foreskrive f. Eks. udenlandske Pladser, paa hvilke vi have nogen Importhandel, hvilke Betingelser de af os importerede Varer skulle bære; vi maa betegne dem saaledes, som Brugen er der, hvor de skal sælges. Lige saa lidt ere vi i mangfoldige Tilfælde i Stand til at erholde i Udlandet visse bestemte Varer saaledes emballerede og betegnede, som vi ville have dem, men maa ofte tage dem saaledes, som Verdensmarkedet i sin Umindelighed forlanger dem fremstillede. Til at diktere Love i saa Henseende er vor Handel for lille, vort Forbrug alt for ringe, og i gunstigste Tilfælde vilde særegne Bestemmelser fra vor Side — om de kunne opnaas gennemførte — mange Gange bevirke en betydelig Jordhvelse af Varen, hvorved vi vilde blive ude af Stand til at konkurrere med den i Udlandet (f. Eks. Hamborg) boende Importør, der ikke er den danske Lov undertastet, og derfor kan tage sine Varer saaledes, som de billigt frembyde sig. Og den store Konsum og Detailhandelen vilde da med Fordel kunne søge til Hamborg, hvor den kunde blive